

Булінг

BULLYING

ЗУПИНИ БУЛІНГ

У кожної людини є право – любити іншого, або не любити, поважати, або не поважати – але ні у кого немає права бити, водити по обличчю – нехай навіть просто словесно.

«... щедала твоїнна робота усім цим дітям не бу-ди безоглядними перед обличчям насильств, щоб вони хотіли жити, давати їм підтримку в той момент розвитку їх життя, коли емоційні зв'язки з батьківською родиною слабнуть і вони йдуть в самостійне життя», – такім чином щедала є істинним соціалізацій дітей, які є ще незрілим особистостями, і відновляють вчинили багато в чому подібне не тільки в тому щоб понервувати вишклов насильств, а й в тому щоб навчити дітей твердо і з гідністю протидіяти насильству.

З ФРЕЙД
МАТИ СПРАВЖЬОГО ДРУГА – ВЕЛИКЕ ЩАСТЯ. НИЯКІ ІНШІ ЗЕМНІ БЛАГА НЕ ЗАМІНЯТЬ РАДІСТЬ СПІЛКУВАННЯ З ДРУЗЬМИ!

ДРУЖБА – ДОРОГОЦІННИЙ ДАР, ЯКИЙ НЕ МОЖНА ПРОДАТИ ЧИ КУПИТИ. ВОНА ДОРОЖЧА НІЖ ГОРИ ІЗ ЗОЛОТА І ЯКЩО ТОБІ ДОВЕДЕТЬСЯ ПРОСИТИ У БОГА ПРО ГОСПОДУ – БУДЬ ВДЯЧНИЙ, КОЛИ ВІН ПОЦІЛИ ТІБІ ЗАМІСТЬ ГРОШЕЙ ТА БАГАТСТВА ЛЮБЛЮЧИХ ТА ВІРНИХ ДРУЗІВ.

STOP BULLYING

БУЛІНГ – АГРЕСИВНА ПОВЕДІНКА ДІТЕЙ ШКІЛЬНОГО ВІКУ, ЯКА ПРІЗВОДИТЬ ДО ЦІЛЮВАННЯ ІНШОЇ ДІТЯНИ З МІСЬОВО ПРИНІЖЕННЯ, ЗАЛІКУВАННЯ ТА ДЕМОНСТРАЦІЇ СИЛИ.

ІСХОДОВИМИ ОЗНАКАМИ БУЛІНГУ:

- У ДІТЯНИ МАЛО АБО ВЖАДІ НЕМАЄ ДРУЗІВ
- БОЯТЬСЯ ХОДИТИ ДО ШКОЛИ, ВРАТИ УЧАСТЬ У ЗАХОДАХ З ОДНАКІВКАМИ
- ХОДИТЬ ДО ШКОЛИ ДОВЕРОМ «НЕЗІКРІЧЕНИМ» ПІДХОМ
- ВІРТАМИ ІНТЕРЕС ДО НАВЧАННЯ ДІОРИНАЄ ДОГАНО ІРЧИТЬСЯ ПРІХОДИТЬ ДОШКОЛУ СТОМА, ІІ СЛІДОМАМИ
- БОГАНО СІНІТЬ
- СТРАХАЄ АНІТИ, СТАЄ ТРІВОЖНОЮ
- МАЄ НІЛЬОК САМООЦІНКУ

ФІЗИЧНІ ОЗНАКИ БУЛІНГУ:

- ПОЛІМАНИ І ПРАШКИ
- ОБРАЗИ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ
- РОЗІРВАНІ ДОКІНТИ ТА ПІДРУЧНИКИ
- ЖОВ'ЯЛЬНА ГУМКА У ВОЛОСІ
- БІРДІННІ, НАПОВНЕННІ СМІТТЯМ ПРОБІАК
- ЗЛАМАНІ ОКУЛЯРИ
- ВІДЕО ЗЛУЩАННЯ НАД ЖЕРТВОЮ
- ШКІЛЬНА ФОРМА У КРЕЙДІ
- ФІЗИЧНІ ЗЛУЩАННЯ: СІНІЦІ, ВІРВАНІ ВОЛОСІ
- ОДІГ, ЗІПСОВАНІЙ ФАРБОВО, ІНШОЮ РІДИНОЮ

Булінг в дитячому садку: як допомогти дитині уникнути цькування

Булінг – свідомо агресивна поведінка однієї дитини або групи дітей стосовно іншої.

Булінг може проявлятися як тиск:

психологічний

фізичний

Часто діти застосовують і фізичний, і психологічний тиск на жертву. Наприклад, образи, приниження, ігнорування, непоступливість, погрози побиття під час ігор.

Як міняється поведінка дитини:

Дитина – жертва булінгу поводить себе не звично.

Якщо раніше вона охоче відвідувала дитячий садок, то тепер такта дитина:

- не хоче одягатися вранці
- шукає собі будь-яку справу вдома, аби не йти до дитячого садка;
- просить батьків забрати її з дитячого садка раніше;
- плаче – вигадує хворобу;
- не контактує з однолітками у дворі;
- грає наодинці
- в дитячому садку не бере участь у сюжетно-рольових та рухливих іграх
- усамітнюється при будь-якій нагоді
- грає поламаними іграшками
- не має друзів у групі.

Телефони довіри

- Дитяча лінія 116 111 або 0 800 500 225 (з 12.00 до 16.00);
- Гаряча телефонна лінія щодо булінгу 116 000;
- Гаряча лінія з питань запобігання насильству 116 123 або 0 800 500 335;
- Уповноважений Верховної Ради з прав людини 0 800 50 17 20;
- Уповноважений Президента України з прав дитини 044 255 76 76;
- Центр надання безоплатної правової допомоги 0 800 213 103;
- Національна поліція України 102.

1. Для того, щоб прийняти правильне рішення і допомогти малюкові, необхідно знайти причину знущань дітей над вашим чадом. Найчастіше в дитячих садах дражнять тих, хто слабший - морально чи фізично, соромливих, спокійних, боязких і тихих дітей.

2. Важливо підняти дитині самооцінку - (похвалою і любов'ю) - він гідний і повинен вимагати до себе поваги з боку оточення. Якщо своєчасно не виправити ситуацію, то низька самооцінка буде "рости" разом з малюком, страхи і комплекси

йому забезпечені. Найголовніший помічник дитині-жертві - доброзичлива і любляча атмосфера в сім'ї. Дитина повинна розуміти, що його будинок - його фортеця. Тут він "свій", тут зрозуміють, підтримають, допоможуть. Саме батьки готують малюка до дитячого садка, школи і життя. Навчайте його, вчіть комунікації.

Психологи рекомендують не шкодувати дітей в такому випадку, адже це тільки посилить у них відчуття слабкості, безпорадності і ще більшу невпевненість в собі. Головне - надихнути дитину не боятися, тоді він відчує себе захищеним і більш впевненим, навчиться вирішувати проблеми самостійно. Не варто вчити дітей нападам, потрібно навчити їх захисту, щоб вони не нападали у відповідь або потурали образ, а вимагали поваги до себе.

3. Батькам не варто намагатися вирішити проблему самостійно, ефект буде короткочасним. Якщо це стало регулярним, то потрібно підключати вже дорослих, що сам він це не зупинить. Мало того, в поодиночці подібне не зупинить ніхто і ніколи. Це не слабкість дитини, це закон - "один в полі не воїн". Коли дитина побачить, що до проблеми стосуються не з істерикою, а конструктивом, тоді почне давати інформацію. І ось тут починається батьківська "ювелірна робота". Якщо цькування в саду не припиняється - варто піднімати питання на батьківських зборах і сходити разом з дитиною або всіма учасниками конфлікту до психолога. Також фахівці рекомендують записати дитину на активний вид спорту. Якщо і це не допомагає - варто перевести дитину в інший садок